

Το αληθινό ερώτημα του δημοψηφίσματος: Η περιγραφή των ελληνικών κοινών

Όντας ένας τυπικός ακαδημαϊκός, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με έναν ορισμό: τα κοινά (commons) ως όρος χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν κοινούς πόρους που μοιράζονται πολλοί άνθρωποι (όπως γη, νερό, αέρας, κουλτούρα, επιστήμη, υποδομές) στα οποία κάθε συμβαλλόμενος έχει ίσο δικαίωμα.

Οι καταστροφικές περιφράξεις των αγγλικών κοινών ανάμεσα [στο 16ο και τον 19ο αιώνα](#), έχουν ονομαστεί ως “η επανάσταση των πλούσιων εναντίον των φτωχών” από τον διαπρεπή πολιτικό οικονομολόγο [Karl Polanyi](#). Ανάγκασαν τους αγρότες να μπου στην αγορά εργασίας και στα εργοστάσια της βιομηχανικής επανάστασης και [“σημείωσαν την αρχή μιας παγκόσμιας διαδικασίας εμπορευματοποίησης της γης, των ωκεανών και της ατμόσφαιρας της γης”](#).

Λοιπόν, ποια είναι η συνάφεια της απώλειας των αγγλικών κοινών με το επικείμενο ελληνικό δημοψήφισμα;

Πολύ συζήτηση έχει λάβει χώρα γύρω από το νόημα του ερωτήματος που τέθηκε σε μια σχετικά τεχνική γλώσσα. Για να θέσω το ζήτημα νέτα, θα ήθελα να υποστηρίξω ότι το πραγματικό ερώτημα του δημοψηφίσματος είναι το αν οι Έλληνες πολίτες εγκρίνουν ή θα αποδοκιμάσουν την περιγραφή των δικών τους κοινών. Οι προτεινόμενες μεταρρυθμίσεις στο συνταξιοδοτικό, το φορολογικό, το εργασιακό και το ασφαλιστικό σύστημα θεωρητικά στοχεύουν στη διασφάλιση του ότι η Ελλάδα μπορεί να εξυπηρετήσει το εξωτερικό της χρέος. Ωστόσο, αυτοί δεν είναι οι μεγαλύτεροι κίνδυνοι, παρόλο που γεμίζουν τις περισσότερες από τις σελίδες του περιβόητου [εγγράφου](#), το οποίο οι Έλληνες καλούνται να εγκρίνουν ή να αποδοκιμάσουν.

Εν συντομία, στη σελίδα 17, οι πιστωτές προτείνουν στην Ελλάδα να ιδιωτικοποιήσει αμετάκλητα αεροδρόμια, λιμάνια, σιδηροδρόμους, εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης, τις ενεργειακές υποδομές της και τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, αυτοκινητόδρομους, ταχυδρομεία, ιαματικές πηγές, πολιτιστικούς θησαυρούς και άλλα περιουσιακά στοιχεία (παραθαλάσσιες εκτάσεις, μαρίνες κλπ). Αυτά είναι τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία έχουμε κληρονομήσει ή από κοινού δημιούργησει και, αντί να τα παραδώσουμε ανέπαφα ή και να τα αυξήσουμε για τις επόμενες γενιές, καλούμαστε, υπό την πίεση της οικονομικής κατάρρευσης, να τα ξεπουλήσουμε στους πλούσιους. Επιπλέον, δεν υπάρχουν υβριδικές μορφές του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που να αναφέρονται ρητά (για παράδειγμα, ο ΟΤΕ, μια κερδοφόρα επιχείρηση τηλεπικοινωνιών σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, πρόκειται να ιδιωτικοποιηθεί πλήρως).

Οι συνθήκες σήμερα στην Ελλάδα δεν θυμίζουν μόνο αυτές της Γερμανίας του 1933, όπως [γράφει ο καθηγητής Sachs](#), αλλά και εκείνες της περιόδου μεταξύ του 16^{ου} και του 19^{ου} αιώνα στην Αγγλία και την Ουαλία. Άλλη μία επανάσταση των υπερ-πλούσιων λαμβάνει χώρα και το φινάλε της μάχης που παίζεται μεταξύ της Ελλάδας και των πιστωτών της θα μπορούσε να είναι μόνο η αρχή ενός νέου κύματος περιφράξεων.

Πηγή:

<http://commonstransition.org/the-real-question-of-the-referendum-the-enclosure-of-the-greek-commons/>